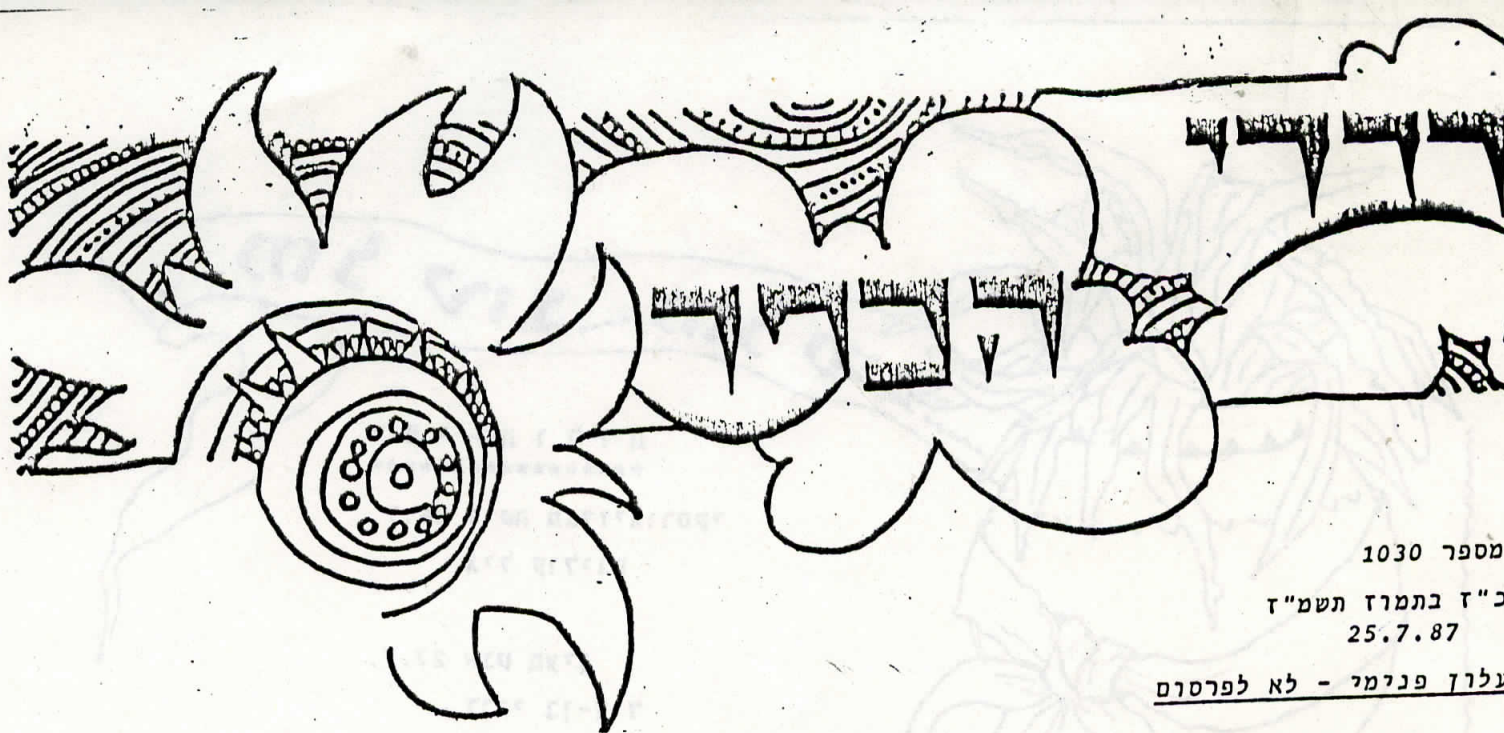

מספר 1030

כ"ז בתמוז תשמ"ז

25.7.87

גלון פנימי - לא לפרסום

פְּרִיחַת תַּמּוּז

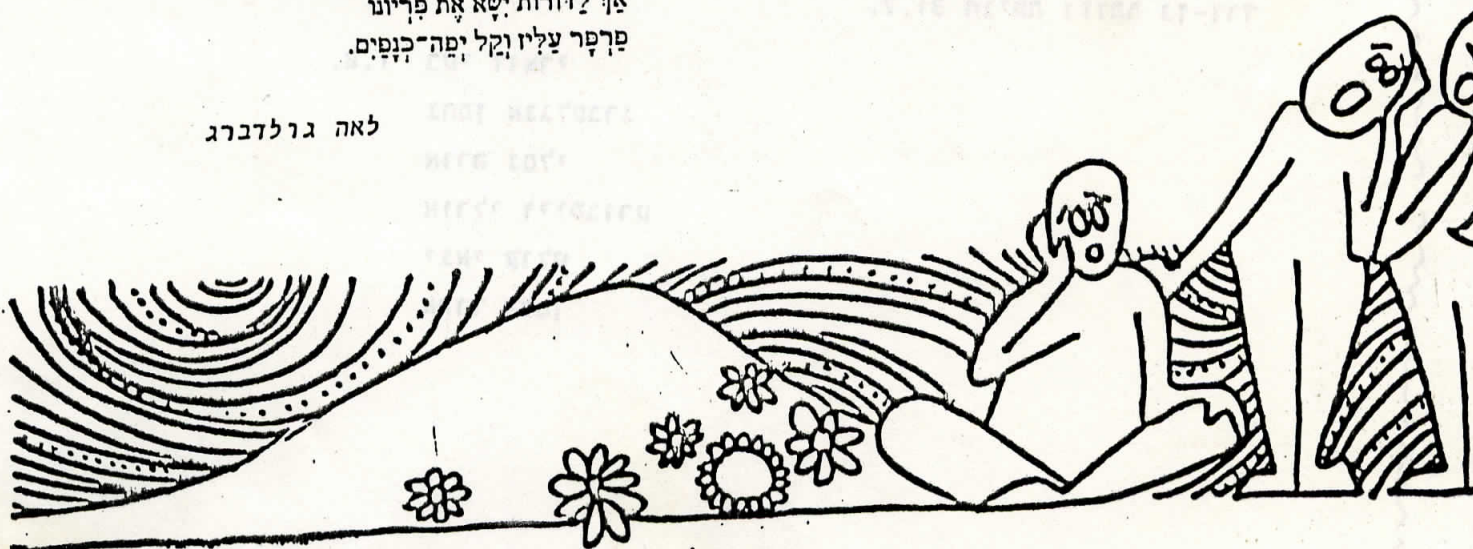
אֶבֶן דָּרְדָר הַשִּׁיר, יָבֵשׁ וְנָא,
עִירִם, מַפְקֵר לַשֶּׁמֶשׁ הַבּוֹעֶרֶת.
עֲקֹשׁוּ הוּא מִתְחַדָּו עִם כָּל סוּגֵי
הַדַּעַת שׁוֹתֶהָ עַל הַתַּפְּאֶרֶת.

הַזֹּאת הִיא בְּגִרְתָּנוּ הַשְּׂדוּסָה
הַנּוֹף הִזָּה - יוֹקֵד וְלֹא יִנָּע,
יֹדֵעַ סוֹד אַחֵר שֶׁל הַיַּסְעָה
יֹתֵר אֲכֹר, אֵךְ גַּם יֹתֵר צָנֹעַ.

בְּסֶרֶחַ אֲבִיבֵנוּ, סִסְגוּנִי,
בְּחֵן טָלְלִים, בְּרֵךְ יִרְקוֹת שׁוֹפְעֹת.
מִי לֵב נָבֵא לוֹ גִּבּוֹת עֲנִי
שֶׁתַּעֲמֹד בְּפָנֵי סוּסָה וְלֹהֵט.

וְרֹאֶה, הִיָּה עֲנִי-עָרִיץ אוֹנוֹ,
פְּרִיחַת תַּמּוּז, צְמִיחָה שֶׁל צִהְרִים.
אֵךְ לְדוֹרוֹת יֵשָׁא אֶת פְּרִיּוֹנוֹ
סָרְפָר עֲלִיוֹ נִקְל יִסְהַ-כְּנָפִים.

לאה גולדברג

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

26.7. ויטה מנדזיגורסקי

גיל קולינס

27.7. אנט מעין

דובי בן-דוד

28.7. יעל נמנוב

עודד-צבי איתם (נכד של ארנברג)

29.7. צביקה קורנבליט

סוזן שוורץ

אורלי ארנולד

ליאת גולדברג

י מ י - נ י ש ו א י ן

26.7. דורון ויאיר דוארי

29.7. רותי ורוני ברק

30.7. גבי חוה ומר אמיל פרנק

31.7. חניטה וזוהר בן-דוד

30.7. אתי אדלשטיין

עמוס ניצן

30.7. אודי וגנר

מרב עמר

1.8. בטי דוארי

נחמן אנגלסברג

אורה נמלי

אורלי וייסבורט

ינאי קולט

אהוד אלמן

מדה נשמחה?

* שמחנו בשמחת בני הזוג ירון ורבקה ומשפחותיהם בקבלת הפנים הקצרה
אך הנחמדה שהיתה בבריכה.

* רחל ואילן גינת הגיעו אלינו השבוע עם ארבעת ילדיהם. ברוכים הבאים.

* לילך הדר יוצאת לקורס קצינות חינוך בעוד שבועיים. בהצלחה לך, וכך ירבו.

* מעיץ פלמה נראתה לאחרונה באזור גן שקד. מלחשים שהיא כרגע בעיצומן של ההכנות לקראת כניסתה כגננת לגן.

* ובעיני צבא - או שכבר לא - דניאלה רחמני נמצאת בחופשת שחרור....

ומפה לשם , הצטרפתי גם אני לצוות כותבי "מה נשמע". אז נשתמע.....

תוספת של הרגע האחרון:

נא לא לנסות להתקשר אליהם בטלפון - כי איך להם עדיין.....

של אורי גולן. ג'רי מספר שכמה חודשים אחרי שהגיע למשק ביקשו ממנו לקחת את העבודה באופן זמני מפרנק ו.. שנסע לחו"ל למספר שבועות.....

[illegible]

לשלי ראנדרר

לאכל ראליק

לסבתא/רבתא ולכל המשפחה הענפה

עם הולדת הבן / הנכד / הנניך

[illegible]

פִּינַת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: תרגיל לבלשים מתחילים FOUL PLAY

בימוי : קולין היגינס

עם : גולדי הון, ברג'ס מרדית.

גולדי הון, שביקרה אצלנו זה לא מכבר על הדשא, מחקה בהצלחה מרובה את ברברה סטרייסנד בהשתלשלות כפייתית על המסך ועל כל השלבים שקודמים לו. דגם חדש של נשים, שמשתלטות על שלבי ההפקה של הסרט ודוחפגת: כמבולדוזר את הסרט שהן מפיקות ומשחקות בו, עד שהוא הופך להיות להצלחה קופתית. אצל סטרייסנד - במיזיקל (מחזמר), אצל גולדי בקומדיה. הפעם עם ברג'ס מרדית, שחקן מצויין, היא בונה סרט-מתח משעשע שמצטט מהיצ'קוק, אך שומר גם מקום למניירות של הגולדי בצורה בולטת, שלא משאירה ספק לצופה מי פה בעל-הבית בסרט זה. בקיצור, לימי הקיץ החמים, כאשר מסביב המערך והליכוד מפרפרים בשארית כוחו-תיהם, כן-בחירות - לא-בחירות עד לפגרה. סרט-מתח משעשע בסגנון היצ'קוקי. במוצאי-שבת, בשעה 9.15 בערב, אין מקום יותר טוב במשק מהדשא של הסרט. להתראות.

1. (ויולדי) סרטים

ו ה ע ר ב, יום ו' 24.7.87, בשעה 9.15 במועדון

מ ס י ב ת פ ר י ד ה ל מ ש פ ח ת ה ד ר י

בדגש מוסיקלי

שירה בציבור (מנגני כלים מוסיקליים מתבקשים לבוא
איתם) דברים מפי חברים, ועוד. כיבוד, כמובן, יוגש.

לרגל המסיבה הנ"ל לא יוגש כיבוד אחרי ארוחת הערב במועדון. סליחה!

ועדת חברים

דברים אשר לא נאמרו ב"פורום"

(א) כאשר חבר מצטרף לקיבוץ, הוא נכנס לשותפות חברתית וכלכלית, לה הוא אמור לתרום את כל כוחו ומרצו. בתמורה הערבות ההדדית הקיבוצית חייבת לספק לו מסגרת-חיים ולהבטיח את שלמותה. לכן מותר החבר, בהסכם בלתי-כתוב, על שימוש בזכויות פרט שונות, כגון הזכות להתלונן במשטרה, הזכות לתבוע שכן לדין, ועוד. כאשר חבר קיבוץ חש איום על שלוותו וביטחונו, זכותו היא להשתמש במוסדות הקיבוץ להגנתו, וחובתו של הקיבוץ לספק לו את ההגנה. זוהי תמצית הערבות ההדדית הקיבוצית.

(ב) יש כמה סיבות לקיומה של ועדת חברים בקיבוץ. אחת מהן היא לאפשר חריגה מעקרונות הקיבוץ, כאשר הדבר דרוש לפתרון בעיה קשה ומיוחדת. זה היה נכון בתקופה שבה העקרונות היו ידועים ויקרים לרוב רובו של הציבור... על אחת כמה וכמה היום, כאשר החברה מגוונת, בלתי מגובשת, פחות ערכית וכשהאחוה והריעות אינן שורות תמיד בין החברים. אנו חייבים למנוע, מצד אחד, שיחידים חסרי מצפון ינצלו את הקיבוץ לצרכים פרטיים, ומצד שני - שיחידים, בעלי כוח השפעה, יכריעו גורלות בדוגמטיות קשוחה.

(ג) בעניין זה, שוב נראית תופעה הידועה ממקרים אחרים: אלה שלא הזדקקו עד כה לוועדת החברים מנסים לפגוע בה, בתואנה שאין בה צורך הנסיון והזהירות היו צריכים כבר ללמדם שלא להגיע למסקנה כה נחרצת: בעניין שאינו נוגע בהם אישית.

(ד) כפר הנשיא רכש לו שם כבוד בתנועה הקיבוצית בדאגתו לפרט ולבעיותיו, ולא במעט בזכות קיומה ופעולתה של ועדת חברים אצלנו. אמנם פה ושם מופר האיזון העדין ובמקרים מועטים מנוצלת ועדת החברים לרעה. במקרים מועטים עוד יותר תביעה פרטים נעגית, לכאורה, שלא בצדק. סוף-סוף אנו רק בני-אדם. ויכולים לטעות, אבל המאזן הוא חיובי ואל לנו לפגוע במוסד אנושי וחיוני זה.

(שם כותב הרשימה
שמור במערכת)

ואז באקבות הסוראס

אני חושבת שוועדת חברים חייבת להתקיים בקיבוצנו, אך לפני שנמשיך לבנות, לבנה על לבנה, עלינו - לדעתי - לעשות "רגע חושבים" רציני ביותר: איך אנחנו רואים את קיבוצנו היום, בשנת 87-88? הרבה מהעוסקים בחינוך כיום בקיבוץ הם מתוסכלים. מהו המסר שאנו רוצים להעביר לחבר'ה?

בזמנו האידיאליים והציונות תפסו מקום רציני בחיי הפרט. כשאני קוראת מכתבים (המשך...)

(ועדת חברים - המשך)

של אנשים בתקופה הראשונה, כשרק הקימו את הקיבוצים בארץ, אני פשוט מקנאה בהם. כיום אנחנו ממשיכים לקיים מקום שהוקם "מכל הלב", ביזע ודמעות, וכל הכבוד - אני מורידה את הכובע בפני כל אותם אנשים, שהצליחו להקים מקום נפלא זה.

אבל מה היום? איך אנחנו רוצים להמשיך ולפתח מקום יפהפה זה? מה אנחנו רוצים? איזה סוג של חברה? בקיצור, איזה מין קיבוץ - אם בכלל?

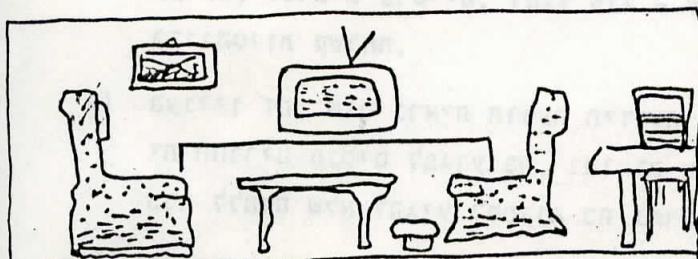
בראש וראשונה אני מצפה לאמון מלא של אחד בשני ולעזרה הדדית - "ואהבת לרעך כמוך". אני חשה שזה מתפורר בין אצבעותינו. זו לא אותה חברה שאני הכרתי בכפר הנשיא. משהו קורה לנו. נכון, בארץ בכלל יש אי-סדר מוחלט, חסרה מנהיגות חזקה ורצינית, שתמשיך את עמנו וארצנו ותעשה סדר ב"בלגן". וכמו כן - בכל העולם, אם נעקוב אחרי העיתונות, במידה שהיא אמינה.

אצלנו רוב התקנונים ישנים, רשומים שחור על גבי לבן, אך לא רלוונטיים לה-יום וישנה מעט מאוד התייחסות אליהם. אנחנו ממשיכים להחליט החלטות, מעלים נקודות רגישות, בונים מגדלים המתפוררים ללא בסיס.

בואו נעשה קצת בדיק בית רצינית ונחליט מה ואיך אנחנו רוצים שביתנו יהיה - ואז תהיה משמעות רצינית יותר להחלטות, שייבנו על בסיס חזק ורצינית. ולנו יהיה מה להעביר לילדינו ולנכדינו, ואולי אז הם יטיילו בעולם הגדול ויחזרו, כי יהיה להם עבור מה לחזור - ולנו מה להמשיך ולפתח.

חייבים לשבת יחד צעירים ומבוגרים ולסגור את הפער המתחיל להיווצר. כפר הנשיא תמיד נראה בעיני כמקום חזק עם אפשרויות פתוחות להתמודדות והבנה. זה קשה, אבל בהחלט כדאי. התוצאות, בסופו של דבר, חיוביות ומכיחות את עצמן והמאמץ מצדיק את עצמו.

רנסה

תקציב ריהוט

בתקופת היעדר מהמשק (חודש אוגוסט)
ניתן במקרים דחופים לפנות אל ד"ר
בהנה"ח לצורך עדכונים או העברת כספים.

בתודה - דוד פרנקלין

הם כבר התחילו.

מכתב זה התקבל במזכירות

שנת שירות בבית-אורן - אתגר אישי
משפחתי

אנו זוג צעיר מקבוצת כינרת עם שני ילדים קטנים, חיים בבית-אורן כמשפחה מגויסת (ש.ש.). לאחר חודש במקום אנו מבינים, עד כמה גדולה וסבוכה המשימה של עזרה לבית-אורן. ככל שנרצה, איננו מסוגלים, כמשפחה גחידה ולבד להשפיע, לעזור ולשנות את הדפוסים הקיימים.

להערכתנו ודעתנו, רק קבוצה של כ-5 משפחות (ש.ש.) שתגענה יחד יתנו סיכויים לשנות נורמות ודפוסים התנהגותיים הקיימים היום בבית-אורן. קבוצה כזו היא תנאי מחייב לייצוב החברה ולהב-ראתה.

אנו פונים לאותן משפחות המעוניינות לתת יד עם נכומות לעזור והמחפשות אתגר ושינוי, לבוא ולהצטרף אלינו לעזור לבית-אורן.

להתראות,

יעל ותומר בן-שלום

עידכון מספר טלפון: אלינוע נאי - 822

המילים: וולהלם מילר (1827-1794).
המוסיקה: פרנץ שוברט (1829-1797).

Die Winterreise

(I) Gute Nacht

1. לילה טוב

Fremd bin ich eingezogen,
Fremd zieh ich wieder aus.
Der Mai war mir gewogen
Mit manchem Blumenstrauß.

הגעתי כזר,
וכזר אני יוצא.
חדש מאי היה רחום אלי
בשלל זרי פרחים.

Das Mädchen sprach von Liebe,
Die Mutter gar von Eh',
Nun ist die Welt so trübe,
Der Weg gehüllt in Schnee.

הנערה דברה על אהבה,
האם אף על נישואין.
כעת העולם כה עצוב
הדרך עוטה כסות שלג.

Ich kann zu meiner Reisen
Nicht wählen mit der Zeit,
Muß selbst den Weg mir weisen
In dieser Dunkelheit.

איני יכול לבחור
את הזמן למסעי,
עלי לבדי להתוות את דרכי
בעצם החשכה הזאת.

Es zieht ein Mondenschatten
Als mein Gefährte mit,
Und auf den weißen Matten
Such ich des Wildes Tritt.

צל באור הירח
צועד עמי כמלווה,
ועל המרבד הלבן
אני מחפש את עקבות חיות הפרא.

Was soll ich langer weilen
das man mich trieb hinaus?
Lass irre Hunde heulen
vor ihres Herren Haus!

מדוע אשתהה
עד אשר אגורש מכאן?
תנו לכלבים פראיים לנבוח
לפני בתי בעליהם.

Die Liebe liebt das Wandern
Gott hat sie so gemacht
Von einem zu dem andern
Fein Liebchen, gute Nacht!

האהבה מחבבת את הנדודים,
כך בראה אלוהים,
מן האחד אל השני.
לילה טוב אהובתי!

Will dich im Traum nicht stören,
Wär schad um deine Ruh.
Sollst meinen Tritt nicht hören
Sacht, sacht die Türe zu!

לא אפריע את חלומותיך,
חבל על מנוחתך.
למען לא תשמעי את פסיעותי
ברכות אסגור את הדלת אחרי.

Schreib im Vorübergehen
Ans Tor dir: gute Nacht,
Damit du mögest sehen,
An dich hab ich gedacht.

ובעברי אכתוב על שעריך,
"לילה טוב".
בכך תוכלי לראות
כי חשבתי עליך.

(2) Die Wetterfahne

2. הטבשבת

Der Wind spielt mit der Wetterfahne
Auf meines schönen Liebchens Haus.
Da dacht ich schon in meinen Wahne,
Sie pffft den armen Flüchtling aus.

הרוח משתעשע בשבשבת
על גג ביתה של אהובתי.
בשגעוני נדמה היה לי
כי היא מגרשת את הנמלט העלוב

Er hätte es eher bemerken sollen,
Des Hauses aufgestecktes Schild,
So hätte er nimmer suchen wollen
Im Haus ein treues Frauenbild.

היה עליו להשגיח קודם לכן
בסמל הנעול על הבית,
אז לעולם לא היה מחפש
אשה נאמנה בתוכו.

Der Wind spielt drinnen mit den Herzen,
Wie auf dem Dach, nur nicht so laut.
Was fragen sie nach meinen Schmerzen?
Ihr Kind ist eine reiche Braut.

ופנימה מתעתע הרוח בלבבות,
כמו על הגג, אלא בלחש.
מה שואלים המה על כאבי?
בתם היא כלה עשירה.

(3) Gefrorne Tränen

3. דמעות קפואות

Gefrorne Tropfen fallen
Von meinen Wangen ab;
Ob es mir denn entgangen,
Daß ich geweinet hab?

טיפות קפואות צונחות
מלחיי מטה.
האם בכיתי,
ורק נעלם ממני הדבר?

Ei Tränen, meine Tränen,
Und seid ihr gar so lau,
Daß ihr erstarrt zu Eise,
Wie kühler Morgentau?

דמעות, דמעותי,
כיצד יכולות אתן להיות כה פושרות,
כך שמיד תהפכנה קרח,
כטל הבוקר הצונן!

Und dringt doch aus der Quelle
Der Brust so glühend heiß,
Als wolltet ihr zerschmelzen
Des ganzen Winters Eis!

ועדין נביעתכן מחזי
כה בוערת בחומה,
כאילו רציתן להמיס
את כל קרח החורף!

(4) Erstarrung

4. נוקשות

Ich such im Schnee vergebens
Nach ihrer Tritte Spur,
Wo sie an meinem Arme
Durchstrich die grüne Flur.

לשוא מחפש אני בשלג
את עקבותיה,
במקומות שבהם שלובה בזרועותי
חצתה את השדות הירוקות.

Ich will den Boden küssen,
Durchdringen Eis und Schnee
Mit meinen heißen Tränen,
Bis ich die Erde seh.

הייתי נושק לאדמה,
מבקע את הקרח והשלג
בדמעותי החמות,
עד אשר הייתי רואה את העפר.

לא נבצע את השירים במספרים 22,19,14,9,8

Wo find ich eine Blüte,
Wo find ich grünes Gras?
Die Blumen sind erstorben,
Der Rasen sieht so blaß.

היכן אמצא פרח,
היכן אמצא עשב ירוק?
הפרחים כולם נבלו,
העשב נראה כה חור.

Soll denn kein Angedenken
Ich nehmen mit von hier?
Wenn meine Schmerzen schweigen,
Wer sagt mir dann von ihr?

האף לא מזכרת אחת
אקח עמי מכאן?
כאשר ישוכו כאבי
מי ישיח בה עמדי?

Mein Herz ist wie erstorben,
Kalt starrt ihr Bild darin;
Schmilzt je das Herz mir wieder,
Fließt auch ihr Bild dahin.

לבי כאילו קפא,
ובו דיוקנה מאובן וקר;
אם אי פעם ימס לבי,
תימוג גם תמונתה.

(5) *Der Lindenbaum*

5. עץ התרזה (טליה)

Am Brunnen vor dem Tore
Da steht ein Lindenbaum;
Ich träumt in seinem Schatten
So manchen süßen Traum.

ליד הבאר לפני השער
נצב עץ תרזה;
בצילו חלמתי
חלומות מתוקים כה רבים.

Ich schnitt in seine Rinde
So manches liebe Wort;
Es zog in Freud und Leide
Zu ihm mich immer fort.

בקליפתו חרטתי
מילות אהבה כה רבות;
בשמחה גם בצער
תמיד משכני אליו.

Ich muß auch heute wandern
Vorbei in tiefer Nacht,
Da hab ich noch im Dunkel
Die Augen zugemacht.

היום עלי לנדוד
לעבור על פניו באישון ליל,
ואפילו בחשכה
עצמתי את עיני.

Und seine Zweige rauschten,
Als riefen sie mir zu:
'Komm her zu mir, Geselle,
Hier findest du dein Ruh!'

בדיו רחשו,
כאילו קראו לי:
"בוא אלי ידידי
כאן תמצא מרגוע!"

Die kalten Winde bliesen
Mir grad in's Angesicht,
Der Hut flog mir vom Kopfe,
Ich wendete mich nicht.

הרוחות הקרות נשבו
הישר אל פרצופי,
כובעי עף מראשי,
אך לא סבתי אחור.

Nun bin ich manche Stunde
Entfernt von jenem Ort,
Und immer hör ich's rauschen:
Du fändest Ruhe dort!

כעת מרוחק אני שעות רבות
מאותו המקום,
אבל תמיד שומע אני את הרחש:
שם היית מוצא מרגועו

(6) *Wasserflut*

Manche Trän aus meinen Augen
Ist gefallen in den Schnee;
Seine kalten Flocken saugen
Durstig ein das heiße Weh.

Wenn die Gräser sprossen wollen,
Weht daher ein lauer Wind,
Und das Eis zerspringt in Schollen
Und der weiche Schnee zerrinnt.

Schnee, du weißt von meinem Sehnen,
Sag, wohin doch geht dein Lauf?
Folge nach nur meinen Tränen,
Nimmt dich bald das Bächlein auf.

Wirst mit ihm die Stadt durchziehen,
Muntre Straßen ein und aus;
Fühlst du meine Tränen glühen,
Da ist meiner Liebsten Haus.

דמעות רבות מעיני
נשרו אל תוך השלג;
פחיתיו הקרים סופגים לתוכם בצמא
את כאבי החם.

כאשר העשב מבקש לצוץ,
רוח חמימה נושבת,
הקרח מתבקע גושים גושים
והשלג הרך נמס והולך.

שלג אתה יודע את געגועי,
אמור לי לאן מועדות פניך?
עליך רק ללכת בעקבות דמעותי,
ובמהרה יטול אותך הנחל.

בנתיבו תזרום דרך העיר,
הלור ושוב ברחובות העליזים;
ובמקום בו תחוש את בערת דמעותי,
שם בית אהובתי.

7. על הנהר

(7) *Auf dem Flusse*

Der du so lustig rauschtest,
Du heller, wilder Fluß,
Wie still bist du geworden,
Gibst keinen Scheidegruß!

Mit harter, starrer Rinde
Hast du dich überdeckt,
Liegst kalt und unbeweglich
Im Sande ausgestreckt.

In deine Decke grab ich
Mit einem spitzen Stein
Den Namen meiner Liebsten
Und Stund und Tag hinein:

Den Tag des ersten Grußes,
Den Tag, an dem ich ging:
Um Nam' und Zahlen windet
Sich ein zerbrochener Ring.

אתה שזרימתך כה שוקקת בעליזותה,
פלג צלול ופראי,
דממת לפתע
ואינך פורש ברכת שלום!

במעטה מוצק ונוקשה
כיסית את עצמך,
קר ודומם
אתה רובץ כל אורכך בחול.

על פניך אני חורט
באבן חדה,
את שמה של אהובתי
את השעה את היום;

את היום בו ברכנו זה את זו לראשונה,
את היום בו הלכתי,
ולשם ולספרות
עוטר מעגל קטוע.

Mein Herz, in diesem Bache
Erkennst du nun dein Bild?
Ob's unter seiner Rinde
Wohl auch so reißend schwillt?

לבי, האם בפלג הזה
אתה מבחין בדמותך שלך?
האם גם מתחת מעטהו
תוכו סוער בפראות?

8. מבט לאחור

(8) Rückblick

Es brennt mir unter beiden Sohlen,
Tret ich auch schon auf Eis und Schnee,
Ich möcht nicht wieder Atem holen,
Bis ich nicht mehr die Türme seh.

Hab mich an jeden Stein gestoßen,
So eilt ich zu der Stadt hinaus;
Die Krähen warfen Bäll' und Schloßen
Auf meinen Hut von jedem Haus.

Wie anders hast du mich empfangen,
Du Stadt der Unbeständigkeit!
An deinen blanken Fenstern sangen
Die Lerch' und Nachtigall im Streit.

Die runden Lindenbäume blühten,
Die klaren Rinnen rauschten hell,
Und ach, zwei Mädchenaugen glühten!
Da war's geschehn um dich, Gesell!

Kommt mir der Tag in die Gedanken,
Möcht ich noch einmal rückwärts sehn,
Möcht ich zurücke wieder wanken,
Vor ihrem Hause stille stehn.

בוערת הקרקע מחחת כפות רגלי,
למרות שכבר דורך אני על קרח ושלג,
איני רוצה עוד לנשום שוב,
עד אשר יעלמו המגדלים מעיני.

נגפתי בכל אבן,
בחפזוני לעזוב את העיר;
העורבים השליכו שלג וברד
על כובעי, מעל כל בית.

כיצד קבלת את פני אחרת,
את עיר של חוסר יציבות!
ובחזית חלונותיך הבוהקים
הנעימו הזמיר והעפרוני כמתחרים

עצי התרזה עגולי הנוף פרחו,
תעלות המים הצלולות פרפכו,
ושתי עיני הנערה היו מתנצנצות!
וזה ידידי היה סופר

כאשר צץ שוב יום זה במחשבותי,
הייתי רוצה פעם אחת בלבד להביט
הייתי רוצה לצלוע אחור,
ולעמוד דומם מול ביתה.

9. אור תעתועים

(9) Irrlicht

In die tiefsten Felsengründe
Lockte mich ein Irrlicht hin:
Wie ich einen Ausgang finde,
Liegt nicht schwer mir in dem Sinn.

Bin gewohnt das Irregehen.
's führt ja jeder Weg zum Ziel:
Unsre Freuden, unsre Leiden,
Alles eines Irrlichts Spiel!

אל המצוקים העמוקים
משכני אור תעתועים:
איכה אמצא לי מוצא,
אין דעתי מוטרדת ביותר.

רגיל אני לתעות.
כל נתיב מוביל ליעד
שמחותינו, וסבלותינו,
כולם משחק תעתועים!

Durch des Bergstrom's trockne Finnen
Wind' ich ruhig mich hinab;
Jeder Strom wird's Meer gewinnen,
Jedes Leiden auch sein Grab.

לאורר אפיק הנחל החרב
שלו אני ממשיך בהליכתי;
כל זרם יזכה במוצא הימה,
כל סבל - בקברו.

(10) Rast

10. מנוחה

Nun merk ich erst, wie müd ich bin, אני חש לראשונה עד כמה עיף אני,
Da ich zur Ruh mich lege; רק עכשו שעה שאני שוכב לנוח;
Das Wandern hielt mich munter hin הנדודים רוממו את רוחי
Auf unwirtbarem Wege. בדרכים לא דרכים.

Die Füße frugen nicht nach Rast,
Es war zu kalt zum Stehen;
Der Rücken fühlte keine Last,
Der Sturm half fort mich wehen.
רגלי לא בקשו להן מנוח,
קר היה מכדי לעמוד;
גבי לא חש במעמסה,
הסערה המריצתני ללכת הלאה.

In eines Köhlers engem Haus
Hab Obdach ich gefunden;
Doch meine Glieder ruhn nicht aus,
So brennen ihre Wunden.
בביתו הצפוף של פחמי אחד
מצאתי מחסה;
אולם איברי אינם מוצאים להם מנוח,
פצעייהם בוערים כל-כך.

Auch du, mein Herz, in Kampf und Sturm
So wild und so verwegen,
Fühlst in der Still' erst deinen Wurm
mit heißem Stich sich regen!
ואתה לבי, בקרב ובסערה
כה פראי הנך ועז,
חש לראשונה בעת מרגוע זו
את התולעת שבך מתנועעת עם עקצה החם!

(11) Frühlingstraum

11. חלום על אביב

Ich träumte von bunten Blumen,
So wie sie wohl blühen im Mai;
Ich träumte von grünen Wiesen,
Von lustigem Vogelgeschrei.
חלמתי על פרחים ססגוניים,
כפי שהם פורחים במאי;
חלמתי על עפאים מוריקים,
וזמרה עליזה של צפרים.

Und als die Hähne krähten,
Da ward mein Auge wach;
Da war es kalt und finster
Es schrieten die Raben vom Dach.
וכאשר קראו החרנגולים,
היו עיני פקוחות;
היה קר וחשוך
העורבים צרחו מן הגג.

Doch an den Fensterscheiben,
Wer malte die Blätter da?
Ihr lacht wohl über den Träumer,
Der Blumen im Winter sah?
אך על פני זכוכית החלון,
מי צייר שם עלים?
אתם לועגים לחולם,
אשר בחורף ראה פרחים?

Ich träumte von Lieb um Liebe,
Von einer schönen Maid,
Von Herzen und von Küssen,
Von Wonne und Seligkeit.

und als die Hähne krähten,
Da ward mein Herze wach;
Nun sitz ich hier alleine
Und denke dem Traume nach.

Die Augen schließ ich wieder,
Noch schlägt das Herz so warm.
Wann grünt ihr Blätter am Fenster??
Wann halt ich mein Liebchen im Arm?

(12) *Einsamkeit*

Wie eine trübe Wolke
Durch heitre Lüfte geht,
Wenn in der Tanne Wipfel
Ein mattes Lüftchen weht:

So zieh ich meine Straße
Dahin mit tragem Fuß,
Durch helles, frohes Leben
Einsam und ohne Gruß.

Ach! daß die Luft so ruhig!
Ach! daß die Welt so licht!
Als noch die Stürme tobten,
War ich so elend nicht.

(13) *Die Post*

Von der Straße her ein Posthorn klingt.
Was hat es, daß es so hoch aufspringt,
mein Herz?

Die Post bringt keinen Brief für dich.
Was drängst du denn so wunderbarlich,
mein Herz?

Nun ja, die Post kommt aus der Stadt,
Wo ich ein liebes Liebchen hatt,
mein Herz!

חלמתי על אהבה לשם אהבה,
על נערה יפיפיה,
על לבבות ונשיקות,
על תענוג ואושר.

וכאשר קראו התרנגולים,
היה לבי ער;
ואני יושב כאן לבדי
וחושב על חלומי.

אני עוצם שוב את עיני,
עדין לבי פועם בחס.
מתי יוריקו העלים בחלון?
מתי אוחז שוב את אהובתי בזרועותי??

12. *בדידות*

כענן כבד
החוצה רקיע בהיר,
כאשר בצמרות האשוחים
חולפים משבים קלים:
כך הולך אני בדרכי
גורר רגלים כבדות,
דרך חיים בהירים ומלאי שמחה
בודד וללא ברכה.

הו כמה שלו האויר!
והעולם כה בהיר!
כאשר השתוללו עדין סערות,
לא הייתי כה אומלל.

13. *הדואר*

מהרחוב קרן הדואר נשמעת.
מה לך כי תנתר בלהט,
לבי?

הדואר לא הביא כל מכתב עבורי.
מדוע אתה נלחץ בחזקה,
לבי?

אמנם כן מהעיר הדואר בא,
בה היתה לי אהובה יקרה,
לבי!

Willst wohl einmal hinübersehn
Und fragen, wie es dort mag gehn,
mein Herz?

לבטח ברצונך להעיף מבט פעם
ולשאול מה נשמע שם
לבי

(14) *Der greise Kopf*

14. ראש שיבה

Der Reif hat einen weißen Schein
Mir übers Haar gestreuet;
Da glaubt ich schon ein Greis zu sein
Und hab mich sehr gefreuet.

הכפור פזר לבן בוהק
על שערוֹתִי;
לתומי חשבתי שכבר זקנתי
ושמחתי לי מאד.

Doch bald ist er hinweggetaut,
Hab wieder schwarze Haare,
Daß mir's vor meiner Jugend graut:
Wie weit noch bis zur Bahre!

עד מהרה הוא נמוג,
שערי שוב שחור,
עד שנעורי מעוררים בי חלחלה:
כמה רחוק עוד הקבר!

Vom Abendrot zum Morgenlicht
Ward mancher Kopf zum Greise.
Wer glaubt's? und meiner ward es nicht
Auf dieser ganzen Reise.

מדמדומים עד אור הבוקר
ראשים רבים הופכים שיבה.
מי היה מאמין שהדבר לא קרה לי
בכל מסעי זה?

(15) *Die Krähe*

15. העורב

Eine Krähe war mit mir
Aus der Stadt gezogen,
Ist bis heute für und für
Um mein Haupt geflogen.

עורב אחד יצא עמי
אל מחוץ לעיר,
ועד הלום מאז הוא חג
סחור סחור מעל ראשי.

Krähe, wunderliches Tier,
Willst mich nicht verlassen?
Meinst wohl bald als Beute hier
Meinen Leib zu fassen?

עורב, בריאה מוזרה,
הלא תעזבני?
החושב אתה את גופתי
לקחת שלל במהרה?

Nun, es wird nicht weit mehr gehn
An dem Wanderstabe.
Krähe, laß mich endlich sehn
Treue bis zum Grabe.

ממילא לא יארך עוד זמני
על מקל נדודי.
עורב, תן לי עוד לראות לבסוף
נאמנות עד אלי קבר.

(16) *Letzte Hoffnung*

16. תקוה אחרונה

Hie und da ist an den Bäumen
Noch ein buntes Blatt zu sehn,
Und ich bleibe vor den Bäumen
Oftmals in Gedanken stehn.

פה ושם על העצים
עלה צבעוני ניתן עוד לראות,
ואני ניצב מולם תכופות
שקוע במחשבות.

Schaue nach dem einen Blatte,
Hänge meine Hoffnung dran;
Spielt der Wind mit meinem Blatte,
Zittr' ich, was ich zittern kann.

אני מביט בעלה הנותר,
ותולה בו את תקוותי;
ואם משתעשע בו הרוח,
אני רועד כולי.

Ach, und fällt das Blatt zu Boden,
Fällt mit ihm die Hoffnung ab,
Fall ich selber mit zu Boden,
Wein auf meiner Hoffnung Grab.

ואם ינשור העלה ארצה,
מיד מתנפצת גם התקווה,
גם אני צונח ארצה,
ומתיפח על קברה.

(17) *Im Dorfe*

17. בכפר

Es bellen die Hunde, es rasseln die Ketten;
Es schlafen die Menschen in ihren Betten,
Träumen sich manches, was sie nicht haben,
Tun sich im Guten und Argem erlaben;

נובחים הכלבים, משקשקות שררותיהם,
נמים האנשים במיטותיהם,
חולמים על כל שאיננו רכושם,
בטוב וברע משיבים את נפשם;

Und morgen früh ist alles zerflossen.
Je nun, sie haben ihr Teil genossen,
Und hoffen, was sie noch übrig ließen,
Doch wieder zu finden auf ihren Kissen

ולמחרת בבקר הכל נעלם.
הם נהנו מחלק של אשרם,
מקוים כי את אשר לא השיגה ידם,
ישובו למצוא על כריתם.

Bellt mich nur fort, ihr wachen Hunde,
Laßt mich nicht ruhn in der Schlummer-
stunde!

אנא כלבים עירניים, הבריחוני
ומנח בשעות השינה אל תתנוני!
הגעתי אל סופם של כל החלומות,
מדוע אוסיף בין הישנים להשתהות?

Ich bin zu Ende mit allen Träumen,
Was will ich unter den Schläfern säumen?

(18) *Der stürmische Morgen*

18. הבוקר הסוער

Wie hat der Sturm zerrissen
Des Himmels graues Kleid!
Die Wolkenfetzen flattern
Umher in mattem Streit,

איך קרעה הסערה
את גלימת הרקיע האפורה!
קרעי עננים מרפרפים
נאבקים קלות מסתובבים,

Und rote Feuerflammen
Ziehn zwischen ihnen hin:
Das nenn ich einen Morgen
So recht nach meinem Sinn!

ולהבות אש אדומה
מבזיקות ביניהם:
לזה אני קורא בוקר
כפי שמצטייר בעיני רוחי!

Mein Herz sieht an dem Himmel
Gemalt sein eignes Bild –
Es ist nichts als der Winter,
Der Winter kalt und wild!

לבי רואה בשמים
את ציור דיוקנו טבוע –
זה איננו אלא החורף,
חורף קר ופרוע!

Ein Licht tanzt freundlich vor mir her, , נצנוץ אור מפזז בחביבות מולי,
 Ich folg ihn nach die Kreuz und Quer; , אני עוקב אחריו במסלולו;
 Ich folg ihm gern, und seh's ihm an, , עוקב אחריו ברצון ומגלה,
 Daß es verlockt den Wandersmann. , כי הוא קוסם לנווד.

Ach! wer wie ich so elend ist, , אה, כל עלוב כמוני,
 Gibt gern sich hin der bunten List, , שמח להתמכר לתעתוע הססגוני,
 Die hinter Eis und Nacht und Graus , אשר מעבר לקרח ללילה ולאימה
 Ihm weist ein helles, warmes Haus , מראה בית מואר וחם
 Und eine liebe Seele drin: , ובתוכו פנימה נפש אהובה:
 Nur Täuschung ist für mich Gewinn!

ובאשר לי - רק ההזיה היא כל גמולי!

(20) *Der Wegweiser*

20. תמרור

Was vermeid ich denn die Wege, , מדוע אני סוטה מהנתיבים,
 Wo die andern Wandrer gehn, , בהם צועדים הנוודים האחרים,
 Suche mir versteckte Stege , ומחפש לי דרכים נעלמות
 Durch verschneite Felsenhöhen? , בין גבעות סלע מושלגות?

Habe ja doch nichts begangen, , כל פשע לא בצעתי,
 Daß ich Menschen sollte scheun, , שעלי להחבא מן הבריות,
 Welch ein törichtes Verlangen , מהי המשאלה הזו הטפשית
 Treibt mich in die Wüstenein? , המנחה אותי אל השממה?

Weiser stehen auf den Wegen, , תמרורים נצבים בדרך
 Weisen auf die Städte zu, , מצביעים לעירות,
 Und ich wandre sonder Maßen, , ואני נווד ללא תכלית,
 Ohne Ruh, und suche Ruh. , ללא מנוח, מחפש מנוחה.

Einen Weiser seh ich stehen , אני רואה תמרור ניצב
 Unverrückt vor meinem Blick; , איתן לנגד עיני;
 Eine Straße muß ich gehen, , בדרך אחת עלי לבחור
 Die noch keiner ging zurück. , אשר ממנה איש לא יחזור.

(21) *Das Wirtshaus*

21. הפונדק

Auf einen Totenacker , לבית קברות
 Hat mich mein Weg gebracht. , הובילה אותי דרכי.
 Allhier will ich einkehren, , כאן אשתהה,
 Hab ich bei mir gedacht. , הרהרתי לעצמי.

Ihr grünen Totenkränze
Könnt wohl die Zeichen sein,
Die müde Wanderer laden
Ins kühle Wirtshaus ein.

Sind denn in diesem Hause
Die Kammern all besetzt?
Bin matt zum Niedersinken,
Bin tödlich schwer verletzt.

O unbarmherzige Schenke,
Doch weisest du mich ab?
Nun weiter denn, nur weiter,
Mein treuer Wanderstab!

זרי פרחים מוריקים
יכולים להיות האות המזמן,
את הנודדים היגעים
אל הפונדק הצונן.

האם בבית הזה
תפוסים כל החדרים?
עיפתי אני שוקע,
נפצעתי אנושות.

הו פונדק אכזר,
אתה דוחני?
אם כן, הלאה והלאה,
מקלי הנאמן!

(22) *Mut*

22. אמץ לב

Fliegt der Schnee mir in's Gesicht,
Schüttl' ich ihn herunter.
Wenn mein Herz im Busen spricht,
Sing ich hell und munter;

Höre nicht, was es mir sagt,
Habe keine Ohren,
Fühle nicht, was es mir klagt,
Klagen ist für Toren.

Lustig in die Welt hinein
Gegen Wind und Wetter!
Will kein Gott auf Erden sein
Sind wir selber Götter!

אם השלג מתעופף על פני,
אני מנערו מעלי.
אם לבי בחזי דובר,
עליז ושמח אני מזמר;

איני שומע את אשר אלי הוא דובר,
אזנים אין לי,
איני מרגיש את אשר הוא מקונן,
הבכי נועד רק לשוטים.

עליז לתוך העולם הזה
אל מול כל רוח ועונה!
אם אין אלוהים עלי אדמות
נהיה בעצמנו אלים!

(23) *Die Nebensonnen*

23. שמשות דמיוניות

Drei Sonnen sah ich am Himmel stehn,
Hab lang und fest sie angesehen;
Und sie auch standen da so stier,
Als wollten sie nicht weg von mir.
Ach, meine Sonnen seid ihr nicht!
Schaut andern doch ins Angesicht!
Ja, neulich hatt ich auch wohl drei;
Nun sind hinab die besten zwei.
Ging nur die dritt' erst hinterdrein!
Im Dunkeln wird mir wohler sein.

ראיתי שלוש שמשות ברקיע,
נעצתי בהן מבט נוקב וממושך;
והן נצבו שם יציבות,
כאילו אינן חפצות לעזבני.
אינכן שמשות!
הבטנה בפני אחרים!
כן, לא מזמן היו גם לי שלוש;
שקעו השתים הטובות.
חלך בעקבותן גם השלישית!
באפלה ייטב לי.

שם מעבר לכפר עומד איש תיבת הנגינה,
ומסובב באצבעות קפואות, כל יכולתו
יחף על הקרח הוא מתנוודד אנה ואנה,
וצלחתו הקטנה נשארת תמיד ריקה.
איש אינו מאזין לו, איש אינו מבחין בו,
והכלבים קוצפים רוגזים סביב הזקן.
והוא מניח לדברים להמשיך כמות שהם,
מסובב, והתיבה אינה נחה לרגע.
זקן מופלא, האם אלך אתך?
התסובב את ידית התיבה לשירי?

(24) Der Leiermann

Drüben hinterm Dorfe steht ein Leiermann,
Und mit starren Fingern dreht er, was er
kann.
Barfuß auf dem Eise wankt er hin und her,
Und sein kleiner Teller bleibt ihm immer
leer.
Keiner mag ihn hören, keiner sieht ihn an,
Und die Hunde knurren um den alten Mann.
Und er läßt es gehen, alles wie es will,
Dreht, und seine Leier steht ihm nimmer still.
Wunderlicher Alter, soll ich mit dir gehn?
Willst zu meinen Liedern deine Leier
drehn?

חרגום לעברית: מקס מדר וניצה עמית.

NEWS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * A hearty welcome to Mr. and Mrs. Alex and Clare Levine, Naomi Forster's parents, who are coming to live with us. We hope you will be happy here.
- * Allison Hame'iri and little Orly left the kibbutz this week. We wish them well and hope to see them from time to time.
- * Another welcome - to Rachel and Ilan Ginat and their four children, who have come to us from Grofit in the far south. Rachel, for those of you who do not remember her, is Me'ir and Batya's youngest daughter. Lovely to have you here.
- * Four families have already moved to the new housing-project: Judy and Norman, Tootsie and Jackie, Ruthie and Eitan and Dinah and Mordecai. They do not have telephones yet, so don't try to get in touch.
- * After 30 (!) years Jerry Nymark has passed on the responsibility for our security arrangements to Uri Golan. What will you do with all that free time, Jerry?
- * Sharon, Sheila and Henry's daughter, her husband Ofer and their baby daughter have returned from England. Welcome home.
- * Leilach Hadar is taking part in an Officers' Training Course. Good luck!
- * Mazal Tov to Daniella Pachmani on finishing her army service. She is at the moment on Demob Leave.
- * The older school children will be going to the sea-side for a week. I'm not sure that I envy them, in this heat....

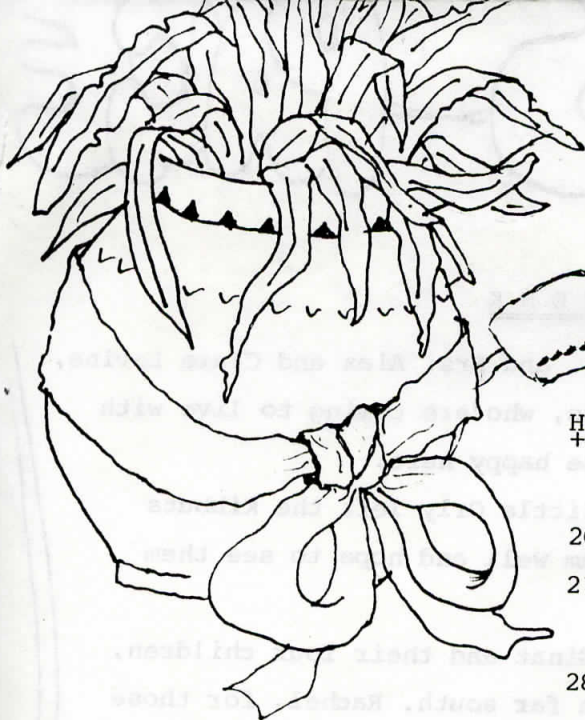
And to finish off in style -

a hearty Mazal Tov to all the Easton clan,
especially to SHELLY
and ANDREW on the birth of
their son, and of course
lots of "naches" to Allan
and Elaine, and to
great-grandma Easton.

SHABBAT SHALOM,

INGE

מזל טוב... מזל טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

- 26.7.87. Gil Collins
27.7. Anette Ma'ayan
Dubby Ben-David
28.7. Yael Nemenoff
Oded Ts'vi Eitam (Erenberg Granddaughter)
29.7. Ts'vika Kornbliet
Susan Schwartz
Orly Arnold
Li'at Goldberg
30.7. Etty Edelstein
Amos Nitsan
31.7. Uddie Wagner
Meirav Amar
1.8. 87. Betty Do'ari
Nachman Englesberg
Orah Namali
Orly Weissbort
Yanai Collet
Ehud Elman

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

- 26.7.87. Doron & Ya'ir Do'ari
29.7. Ruthy & Ronnie Barak
30.7. Chava & Emil Frank
31.7. Chanita & Zohar Ben-David

New Telephone Number:

Elinoa Ney - 822

THIS EVENING - FRIDAY NIGHT: At 9.15 in the Mo'adon
a Farewell Party for Naomi Hadari and the family, who
are leaving us soon. There will be music and a sing-song.
(Because of the party, the Mo'adon will not be open for coffee after supper)

שעות פתיחת בריכת השחיה

לחברים שלום,

להלן שעות פתיחת בריכת השחיה לתקופת הקיץ (או מה שנשאר ממנה).

בוקר - 10:00 - 12:00

אחה"צ - 13:00 - 18:00

וכמה הערות נוספות:

שחית לילה - כל מי שירצה להתנדב לפתוח את הבריכה בערב,
(ומוסמך לכך), יפנה אל אמיר נ' ויתאם איתו.
אין לפתוח את הבריכה בלי אשור מראש.

ערב חברתי - פעם בשבוע הבריכה תפתח בערב לחברים, כשהכוונה
לארגן פעילות חברתית עם כבוד ושתייה. כל דעיון
ויוזמה של חברים יתקבלו בברכה.

שחית חברים/ות - בין השעות 14:00 - 13:00 הבריכה תפתח
לשחית חברים וחברות.

משחקי כדור וסירות - בשעות שיש עומס של אנשים בבריכה
אין לשחק בכדור או להכניס סירות למים. הדבר
מהווה סכנה לצבור השוחים.
בכל מקרה, יש להשמע להוראות המציל.

שחיה נעימה

אמיר נמינוב

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', גדי ע', שרה ד', ג'וליה נ', גרשי א', מקס מ', דודו פ', שאולה א', ישראל א'.

1. מצב הספורט במשק. (מוזמן: יגאל ב"ח)

יגאל בקש לדון במצב הספורט במשק ולקבל את התייחסות המזכירות. יגאל דווח כי הרגשת חברי ועדת הספורט היא כי אין מספיק עדוד ומודעות לספורט בעקר בקרב צעירים ונוער. צוין כי בקרב ילדי ביה"ס המקומי קיימת מודעות גבוהה וילדים רבים משתתפים בחוגי ספורט במסגרת החוגים האזוריים חברי המזכירות נתנו תמיכה עקרונית לעדוד הספורט, ויחד עם זאת מסר מרכז המשק כי אין אפשרות להגדיל באופן משמעותי את תקציב הספורט. המזכירות הטילה על ו. הספורט לחפש דרכים אחרות להגברת הפעילות הספורטיבית במשק. במקביל הפנתה המזכירות את יגאל לועדות החינוך המתאימות בקשר לצעירים ונוער.

2. עתיד בית הספר המקומי. (מוזמנת: צילה ב"ר)

א. ו. החינוך בקשה לקבל אשור עקרוני לקלוט חמישה תלמידי חוץ, ממושב מעוף, שילמדו בבית הספר המקומי בשנת הלימודים הקרובה. לאחר קבלת הסבר קצר המזכירות אשרה את הבקשה.
ב. משרד החינוך מתכוון להפסיק לתמוך בבתי ספר עם אוכלוסית תלמידים מתחת ל - 100 ובית ספרנו נכלל בקטגוריה זו. עלינו להחליט אם כך, מה יהיה עתיד בית הספר המקומי שלנו משנת תשמ"ח ואילך. ג'וליה נ' וצילה ב"ר הציגו בפני חברי המזכירות מספר אפשרויות. לאחר הצגת הדברים הן בקשו לקבל את אשור המזכירות כי ו. החינוך תמשיך לבדוק את האפשרויות מהיבטים שונים, לאחר מכן יובא כל הנושא לדיון בצבור הרחב ולבסוף להכרעה באסיפה. הבקשה אושרה.

3. תיירות במשק.

חברי המזכירות שמעו דווח מפי מיכאל ד' (אותו מינתה ו. המשק לטיפול בנושא), על נושא תיירות במשק. המדובר בתיירות מאורגנת כאשר הכוונה היא לנצל את פרק זמן למטרה זו ומיכאל מטפל כרגע בקבלת מימון לסלילת כביש עוקף סביב משק הילדים על מנת שהתנועה לא תעבור דרך הקבוץ. המזכירות תומכת באופן עקרוני ברעיון, אך יחד עם זאת הוחלט כי יש להביא את כל הנושא לדיון רחב בצבור ולהחלטה עקרונית באסיפה. הוטל על ישראל א' לארגן פורום בנושא זה.

4. ועדת סמים. (מוזמנת: מעין פ')

התקיים דיון ראשון בהקמת ועדת סמים. מעין דיווחה על השתלמות בה השתתפה בנושא אלקוהול וסמים בקרב הנוער. בהשתלמות זו דובר בשיטת טיפול מונע המבוססת על שתוף פעולה בין כל הגורמים והמביאה בסוף להסכם בין כל הגורמים = אמנ"ה = אחד מחנכים, נוער והורים. המזכירה הטילה על ונסה ו' לברר עם הגורמים המתאימים בתק"ס מה היא הגישה ודרך הפעולה בנושא זה לגבי חיילים ובנים חוזרים. הדיון בנושא זה יימשך בישיבה הקרובה.